

ת"פ 47370/11/14 - מדינת ישראל נגד מרואן מגאדלה

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 47370-11-14 מדינת ישראל נ' מגאדלה

בפני	כב' השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מרואן מגאדלה

החלטה

כתב האישום בתיק זה מייחס לנאשם עבירה במקום ציבורי, לפי סעיף 191 לחוק העונשין, תש"ל-1977.

הנאשם מואשם בכך שביום 10.4.14 בשעה 24:40 (צ"ל 00:40 - ר.ס.מ) או בסמוך לכך, בבאקה אל גרביה, על רקע כעסו על שכנו תייסיר עניני אשר חסם את הכניסה מן הרחוב אל חצרו באמצעות משאית עמוסת שקי פחם, הוא השתתף בקטטה עם השכן ושלוש בניו - אחמד, מאהר ומחמד ניני.

על פי הנטען בכתב האישום, כללה הקטטה גידופים, צעקות ומכות הדדיות שבסופן נגרם למאהר חתך במצחו ואחמד סבל מכאבים ורגישות קלה באיזור הצלעות העליונות משמאל.

הנאשם, הכופר בעובדות כתב האישום הודיע כי יטען להגנה עצמית, הגנת צורך "ושאר הגנות ככל שיעלו מהראיות שיופיעו במהלך הדיון" (ר' תשובתו כפי שנמסרה על ידי בא כוחו בדיון שהתקיים בפני ביום 16.3.15).

בנוסף לכך מבקש הוא כי אורה על איחוד את הדיון בתיק זה עם ת.פ. 47321-11-14 בו הוגש כתב אישום דומה כנגד השכן ושניים מבניו (מאהר ואחמד). את בקשתו מנמק הוא בטענה שמדובר במסכת עובדתית אחת ובאותן דמויות שנטלו בה חלק, כמו גם בחשש מפני מתן הכרעות סותרות.

המאשימה מתנגדת לבקשה לנוכח כוונתה להעיד את הנאשמים בתיק האחר כנגד הנאשם בתיק זה ולהיפך, ולאור החשש כי במצב של איחוד המשפטים עלול מי מהנאשמים לנסות למלט עצמו מחובתו להעיד כעד תביעה נגד האחר.

סעיף 87 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע כי :

"מותר להאשים בכתב אישום אחד כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת; אולם אין באי-צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפיטתו של צד אחר".
סעיף 90 לחוק זה קובע כי:

"בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על איחוד הדיון בכתבי אישום נפרדים

התלויים ועומדים באותו בית משפט, אם מותר לצרפם בהתאם להוראות סעיפים 86 או 87 ובית

המשפט סבור שהצירוף לא יגרום לעיוות דין".

אכן, כטענת ב"כ הנאשם, בדרך כלל הטעמים לשמיעת הדיון במאוחד גוברים על אלה העומדים בבסיס ההחלטה להפרידו, ולא אחת נאמר כי הוראת סעיף 87 לחסד"פ "היא 'דרך המלך' המיועדת להגשים שתי תכליות עיקריות: האחת - יעילות דיונית המושגת בניהול הליך אחד ובשמיעת העדים פעם אחת [...] והשנייה - צדק מהותי המושג בהערכה אחידה של מהימנות העדים, ובאפשרות לקבוע מדרג ענישה על פי חלקו של כל נאשם במכלול המעשים" (ר' בג"ץ 4451/04 קסטוריאנו נ' כבוד השופטת ח. כוחן (2004)). ניהול משפטים בנפרד, המחייב שמיעת אותם עדים מספר פעמים, מכביד על מערכת המשפט ועל העדים ועלול אף להביא לתוצאות בלתי-רצויות, המנוגדות לאינטרס הציבורי ולהכרעות סותרות (ר' ע"פ 710/83 בן צבי נ' מדינת ישראל).

עם זאת, יש לזכור כי בית המשפט מוסמך בין השאר גם להורות על הפרדת משפטו של נאשם פלוני שהואשם עם אחרים, כאמור בסעיף 88 לחוק, הקובע כי:

"בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת המשפט באישום פלוני שנכלל בכתב האישום, או על הפרדת משפטו של נאשם פלוני שהואשם עם אחרים".

בפסיקה הנוגעת לסעיף 88 הנ"ל נקבע כי על בית המשפט להביא בחשבון את יעילות הדיון, את התועלת שבהצגת תמונה שלמה בפני בית המשפט ואת האינטרס של מניעת הכרעות סותרות, ואולם השיקול העיקרי הוא מניעת עיוות דין (ר' ע"פ 350/91 ממון נ' מדינת ישראל). דהיינו, ככל שבהמשך המשפט, במאוחד מסתבר כי עלול להיגרם למי מהנאשמים עיוות דין, יורה בית המשפט על הפרדת הדיון, גם אם יהא בכך כדי להכביד על ההליך השיפוטי.

בת"פ 13-07-30547 (מחוזי י-ם) **מדינת ישראל נ' כץ ואח'** הוגשה מטעם ב"כ הנאשמים בקשה דומה לאיחוד משפטים ואף נימוקי המאשימה שהתנגדה לבקשה זו היו דומים לאלה אותם מעלה המאשימה בתיק שבפני . באותו מקרה החליט בית המשפט בסופו של דבר שלא להעתר לבקשת האיחוד וכתב:

"אכן יש משקל נכבד לשיקולי יעילות בהתנהלותו הדיונית של בית המשפט, לנוכח

העומס הרב הוטל על בתי המשפט מחד, אל מול המשאבים המוגבלים העומדים

לרשותם מאידך. יחד עם זאת, אין בשיקולים אלה כדי להצדיק פגיעה ידועה מראש

בזכויותיהם הבסיסיות של נאשמים".

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים בתיק שבפני, שוכנעתי כי איחוד המשפטים לא ישרת את טובת הצדק ואת ההגנה על האינטרס הציבורי שבהעמדת חשודים לדין. האפשרות הנתונה לשיקול דעת המאשימה להגיש כתבי אישום נפרדים נגד נאשמים בקשר לאותו אירוע או פרשה, הינה אפשרות מקובלת, נפוצה ולגיטימית. כשאני מביאה בחשבון את האפשרות שכתוצאה מן האיחוד המבוקש ינסה מי מהנאשמים באחד מהתיקים למלט עצמו מחובתו להעיד כעד תביעה כנגד נאשם בתיק האחר, מסקנתי היא כי יש לבכר את שיקולי הצדק על פני החשש מפני מתן הכרעות סותרות על ידי מותבים שונים, ולאפשר למאשימה לנהל את שני המשפטים בנפרד.

משכך הנני קובעת תיק זה לשמיעת הוכחות בפני ביום 1.7.15, החל מהשעה 11:30.

המאשימה תגיש למזכירות בית המשפט את רשימת העדים שבכוונתה להעיד במועד זה וזאת לא יאוחר מיום 30.4.15 ולאחר שתבדוק עם ב"כ הנאשם האם ישנם עדים שהוא מוותר על חקירתם הנגדית.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ה, 29 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.